

under Behandlingen af Sparekasse- og Banklovforslagene. Her siger det samme ærede Medlem: „Jeg ser, at der i § 1 foreslaas en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende hilser med Glæde, og som jeg paa et langt tidligere Tidspunkt, nemlig under Behandlingen af Stempeloven, krævede indført. Det er den, at Banker fremtidig stilles lige med Sparekasser i Henseende til Opnaaelse af Stempelfrihed for Kontrabøger.“ Disse Udtalelser er formentlig saa klare, at de ikke trænger til nogen Kommentar. Om Linierner er lige i dem, det faar Tingets ærede Medlemmer afgøre.

Der var to Punkter, jeg i mit første Foredrag opholdt mig ved, og jeg sagde, hvorfor jeg gjorde det. Jeg har ment, at Situationen i Øjeblikket foranlediger det. Det ene var, at man skulde begrænse det Udbytte, der kan gives Bankernes Aktionærer, i Lighed med det, man gjorde overfor Sparekassernes Aktionærer eller Garanter, og jeg har sagt, hvorfor jeg fremhævede dette. Det var ikke for at genere Bankerne, men kun for at sætte dem i Stand til at yde billigere Udlaan. Den højtærede Handelsminister er ikke tilfreds med denne min Udtalelse og siger, at selv om en saadan Bestemmelse findes i Sparekasseloven, er det dermed ikke givet, at den ogsaa bør findes i Bankloven. Han siger endvidere, at Sparekasserne saa godt som ingen Aktionærer eller Garanter har. Dette sidste er for øvrigt ikke rigtigt. Saa vidt jeg husker — jeg har ikke Fortrykket —, sagde den højtærede Minister, at Sparekasserne har Garanter for et Par Millioner Kr.; men alene Den sjællandske Bondestands Sparekasse har Garanter for over 4 Mill. Kr. Men hvis det er Tilfældet, at Sparekasserne saa godt som ingen Garanter har, forekommer det mig, at en Begrænsning af Udbyttet til dem er ikke blot betydningsløs, men ogsaa meningsløs. Saa siger den højtærede Minister — og jeg tror, det ærede Medlem fra Nyborg berørte det samme, det var vist det, han sigtede til med Udtalelsen om, at jeg vilde vildlede Tinget —, at jeg havde stillet disse 16 Mill. Kr.'s Udbytte i Forhold til Aktiekapitalen og sagt, at det er indvundet paa Aktiekapitalen. Noget saa dumt kunde det aldrig falde mig ind at sige. Jeg har for øvrigt ikke omtalt det Forhold i Aar. Jeg omtalte det i Fjor, og jeg sagde da, at dette Udbytte antagelig kun kunde komme fra eet Sted, nemlig fra Forskellen mellem Ind- og Udlaansrenten. Det var mine Ord om dette.

Men disse 16 Mill. Kr. har den højt-

ærede Handelsminister reduceret til noget meget lidt. Man vil huske, at jeg i Gaar nævnede noget om en lignende Begrænsning, som staaer i Sparekasselovforslaget, nemlig at der kun burde gives som Udbytte til Aktionæerne den højeste Indlaansrente, hvilket for Bankernes Vedkommende vilde sige saadant noget som $4\frac{1}{2}$ pCt. Nu oplyste den højtærede Handelsminister, at Bankernes Udbytte til Aktionæerne ligger mellem 6 og 7 pCt. Dette er selvfølgelig rigtigt. Jeg kender ganske vist nogle Banker, der giver 10 pCt., men der er vel saa nogle, der giver mindre. Den Reduktion, som jeg tillod mig at antyde, andrager altsaa et Par Procent eller $\frac{1}{3}$ af det Udbytte, der er givet, og $\frac{1}{3}$ af disse 16 Mill., der er udbetalte i Udbytte, er med et rundt Tal 5 Mill. Kr. Det forekommer mig, at man lige saa godt kan nævne Tallene, naar man har dem, og saa kan man lade Tallene selv tale. Om det nu er et ringe Beløb eller ej, faar staa hen, men jeg ønsker dog at fastslaa, at dette — skal vi sige ringe — Beløb havde jeg ønsket skulde blive i de Folks Lommer, som laaner Pengene, og som derved fylder Bankerne med et saa stort Udbytte. Dette vil den højtærede Minister ikke være med til. Det er en Sag for sig, men saadan ligger Landet.

Saa vil jeg endelig gøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at det var Bankernes eneste Hverv at indtjene Udbytte til deres Aktionærer. Jeg har sagt, at det var en væsentlig Opgave for dem, og maaske har jeg henvist til, at jeg i Fjor har karakteriseret det som værende den væsentligste, den fornemste Opgave for dem. Jeg erkender, at de ogsaa har Betydning for Samfundet. Men naar man stadig fremholder den Betydning for Samfundet, som Bankerne har ved at yde Laan til Erhvervslivet, tillader jeg mig dog at tro, at det for dette Erhvervsliv, som skal have disse Laan, ikke er uden Interesse, om der skal gives 5, eller om der skal gives 7 pCt. for disse Penge. Og naar man i det hele vil fremstille Bankerne som Institutioner, der alene er skabte til og for Erhvervslivet, maa jeg maaske uden at blive misforstaaet dog i denne Forbindelse erindre om, at Bankerne er oprettede af og styres af Aktionærer, er Aktieselskaber.

Min anden Henstilling var denne, at Bankerne ogsaa skulde have Pligt til at anbringe Penge i Prioritetslaan. Hvorledes er jeg nu kommet paa denne Tanke? Jeg sagde i Gaar, at det er ved at se de Vil-